

Moody Sounds Moody Fuzz | Moody Vibes | Mushroom Echo

AV JÖRGEN CREMONESE

Malmöföretaget Moody Sounds tillverkar gitarrpedaler. Ur sortimentet skall vi här skärskåda Moody Fuzz, Moody Vibes och Moody Mushroom.

SYSTRAR OCH BRÖDER I gitarrismens förunderliga värld, hör upp! De av er som vet att ni lider av nervösa besvär, svåra hörselskador eller den allra svåraste sjukdomen av dem alla – viruset som får er att söka det snygga, polerade och inställsamma gitarrljudet: Ni kan bläddra vidare ty den svenska tillverkaren Moody Sounds pedaler Mushroom, Vibes och Moody Fuzz är absolut inget för er. För alla våghalsar testar, vrider och bänder FUZZ i örongångar, synapser, skrev och ryggmärg.

Är det någon kvar? Trodde väl det. Ska det aldrig ta slut på nya idéer och utveckling av sedan länge etablerade typer av gitarreffekter? Nej, tack och lov för det! Malmöbaserade Moody Sounds med Albin Roslund i spetsen hör till den nya kretsen av underfundiga effektmakare som lyssnar och hör hur en gitarr skulle kunna låta, och bygger själv för hand en möjäng som gör det möjligt. Läs mer om Albin Roslund och hans ljudestetik i rutan nedan.

MOODY FUZZ. Självklart är Moody Fuzz

en fuzzpedal och inget annat. För otroliga 550 kronor får du en traditionellt uppbyggd fuzz i en enkel, olackad metalllåda med två rattar för Fuzz och Volume okonventionellt placerade på högra sidan men med så feta rattar och stabila potar så att du kan justera dem med foten när du spelar. Smart, och det funkar!

På ovsidan finns en indikatorlampa och en stabil switch för på/av och en mycket enkel utsmyckning. Det måste finnas en hake? Jovisst, du får bygga ihop den själv. Du kan välja att köpa Moody Fuzz med box för ovan nämnda pris eller utan för 440 kronor. Dags att koppla in och lyssna.

Ujj! Ajj! Ojj, vad det låter! Med min Les Paul och Vox AC50 får jag ett fett, grynigt, organiskt men ändå välseparerat härligt, klassiskt fuzzljud som antagligen fanns i chefredaktör Z:as sinne när han namngav den här tidskriften.

Just såhär ska det vara. Man spelar med lätthet, alla toner kommer fram med en aning av nyp i attacken och sustainen är låååååång. Jag byter till en gammal Black Beauty med Alnico2 P90 och får ett ännu bättre ljud, attacken är något vassare, något mindre gryn i gröten och harmonik som visslar, tjuter och far omkring – stereo? Nej, Moody Fuzz plockar precis de begärliga övertoner som gitarren genererar och trycker med våld in dem i Voxförstärkaren för bearbetning och ut ur högtalarna kommer ljuv musik för örat. Fast väldigt högljutt, och det måste det vara. Precis som på förlagorna från 60-talet duger det inte att vrida ner vare sig volym- eller fuzzkontroll-

len på Moody Fuzz. Nej, fullt ställ ska det vara och det låter riktigt bra.

Sist men inte minst, du kan få en färdigmonterad Moody Fuzz från tillverkaren. Alla byggsatser i Moody Sounds sortiment löds ihop för 350 kronor. Billigt!

MOODY VIBES. Åter en Fuzzpedal men med en twist. Ni ser kontrollerna på den svart- och guldflakelackade lådan; Fuzz och Volume men också Depth och Vibes. Vad är nu detta? I den enkla men utförliga bruksanvisningen skriver Moody Sounds att Moody Vibes är en fuzzpedal med ett ställbart bandpassfilter. I klarspråk; en fuzz med en autowahfunktion. Nästan. Priset är 1 800 kronor.

Jag börjar med att höra hur fuzzen låter i grundläge. Vi ställer Vibes i läge noll, max till vänster och då fungerar Depth som en traditionell tonkontroll. Fuzzljudet är inte lika vilt som hos lillebror Moody Fuzz utan mer som en klassisk germaniumdriven fuzz. Ljudet är klarare, har mer attack och fungerar till allt. Trötta humbuckers får lite kraft och klarhet, spretiga singlecoil får stadga i botten, justera på Depthkontrollen. Enkelt och välljudande. Nästan, för Depth är ett bandpassfilter och fungerar bakvänt. I max läge höger finns inget toppregister och i max vänster finns fortfarande botten trots att toppregistren släpps igenom. Man får prova sig fram men det funkar som om man ställer en wahpedal i ett läge. Nästan...

På med Vibes, Depth fullt höger och det händer grejer! Wow, med en strata är jag helt plötsligt i Hendrixland. Det bubblar och fräser – fräser lite väl mycket och jag läser i bruksanvisningen att Moody Vibes har mycket hög output. Jaha, mitt ingångsrör protesterar å det vildaste så jag backar lite på Volume och det låter jättebra. Depth styr hur stort svepet ska vara och man kan få en subtil svängning som blir som ett vibrato eller en stor sväng som ett fullt svep med en wahpedal. Hastigheten ställer du med Vibes. Superkul och högkvalitativt!

MOODY MUSHROOM ECHO. Med omisskännlig flugsvampsfinish är analogekepedalen Moody Mushroom redan vid första anblicken en lite udda fågel. Än mer så när man tittar efter närmare och ser de två rattarna för Interval, alltså längd på ekot, och Repeat. Dessutom finns en vippkontakt för optiskt/Vanligt läge och en liten lampa som är en optisk sensor. Allt detta till det facila priset av 1 500 kronor. Vad kan man då göra med Mushroom?

Jag pluggar in och kör med vippkontakten i läget Vanligt, alltså ska Mushroom fungera som ett vanligt analogt delay. Med snyggt regenererande ekostudsar låter Moody Mushroom som vilket klassiskt analogdelay som helst fast med mycket lägre brusnivå och din gitarrsignal påverkas inte på långa vägar lika mycket som i ett gammalt delay. Intervalltid mellan studsarna är 70-400 millisekunder, som de

klassiska maskinerna. Ljudet är fast och bra, du kan ställa repeat på max och vrida på Interval för att få riktigt knäppa delayeffekter, precis som det ska vara. Från rockabilly över unga U2 till svår Tortoise.

Men det är i läge Optisk där Moody Mushroom gör skäl för sin giftsvampskrud. Delayintervallet går ner till 70-150 millisekunder på ett ungefär och den optiska sensorn känner av förändringar i ljus och ju mörkare det blir trycker den ner intervallet. Snabbt eller långsamt beroende på ljusförhållandet. Du kan justera med foten, kroppen eller handen eller varför inte köra helt slumpmässigt och låta ljudet på scen styra? Hur som helst låter det vansinnigt kul.

Du kan superenkelt bryta ner din slinga eller riff till något som hör hemma i en skräckfilm eller i en svampförgiftad hjärna. Tonen vindlar och vrider sig, far iväg nedåt som om du ramlar utför ett stup och hela tiden händer något nytt. Moody Mushroom är helt omöjlig att efterlikna med en programmerbar effekt, plugg eller digital multieffekt. Ljudet är kanon, effekten vansinnig och väldigt användbar för den som vågar. Mycket bra investering för att ha oerhört roligt och att aldrig kunna förutbestämma i detalj vad som händer är ovärderligt! ■

F A K T A

MOODY SOUNDS MOODY FUZZ

- Fuzzpedal
- Kontroller för Fuzz och Volume
- Adapter ingår inte.
- Pris: 440, 550 eller 900:-. Kit utan box, kit med box och monterad.

MOODY SOUNDS MOODY VIBES

- Distorsion/Fuzz/Wahvibrato
- Kontroller för Fuzz, Volume, Vibes och Depth
- Adapter ingår i priset
- Pris 1 800:-

MOODY SOUNDS MUSHROOM ECHO

- Analog Delay med optisk intervallkontroll
- Mono
- Kontroller för Interval, Repeat och Normal/Optomode
- Adapter ingår i priset
- Pris: 1 500:-
- www.moodysounds.com

ALBIN ROSLUND – MOODY SOUNDS

Albin Roslund har sysslat med pedalbygge på heltid sedan 2006. Han säljer mest på nätet som det är nu, men har även en liten butik för drop-in-kunder vid Nobeltorget i Malmö.

– Jag började med pedalbygge som hobby efter att jag blev arbetslös efter min fysikerutbildning, och spenderade allt som blev över av alfakassan på inköp av komponenter, säger Albin.

Albins första fuzz och noise box sålde han till Tambourine Studios i hemstaden Malmö.

– Då fick jag en tanke att det kanske skulle gå att leva på pedalbygge. Fuzzen hade kontroller som hette ”Temperament” och ”Mood”. Jag tyckte det var kul istället för ”Dist” och

”Ton”, och jag döpte fuzzen till Moody Fuzz. Min polare föreslog sedan att alla pedaler kunde heta något med Moody; Moody Tremolo, Moody Boost och så vidare. Sedan blev det så att hela företaget fick heta Moody Sounds.

När det gäller Moody Sounds byggsatser, har Albin försökt att ta fram bra varianter av klassiska effekter; boost, tremolo, fuzz och dist.

– Inspirationen kommer från kända och okända pedaler, jag har utgått mycket från vad jag själv tycker låter bra, säger Albin. Det finns mycket att fundera på när man bygger pedaler: ökar disten på ett bra sätt med denna typ av kontroll? Hur ska man fästa kretskortet i lådan? Blir det bra att placera batteriet så och så?

Efter allt labbande med olika kretsar, har Albin fått viss insikt i hur olika komponenter påverkar soundet och detta tipsar han om i manualerna till byggsatserna.

– Ett par mod-komponenter ingår i varje kit, på så sätt kan man i viss mån styra ljudet efter eget tycke. Jag ger även workshops i pedalbygge som jag reser runt till studieförbund i Sverige, säger han.

De färdiga pedalerna Albin gör är i huvudsak Mushroom, Vibes och Baby Box.

– De har alla en experimentell touch och försöker skapa något nytt eller udda, med en fot kvar i retrosoundet. Baby Box är en variant av en noise box min farsa lödde ihop till mig 1976, då jag var ett år. Ett litet tips; testa att köra Vibes med 12 volt om du har tillgång till det, och få lite tyngre djup i wah:et.

Målet för Albin är att fortsätta på den här vägen han är på.

– Jag trivs utmärkt, poängterar han avslutningsvis.